

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 178 (XXII) — Nr. 481

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 14 iulie 2010

SUMAR

	Pagina	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		
Decizia nr. 731 din 1 iunie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 pct. 2 și 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 151/2008 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 15/2008 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 personalului din învățământ, precum și a celor ale art. 2 și 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2009 privind unele măsuri în domeniul salarizării personalului din sectorul bugetar.....	2-3	7-8
Decizia nr. 733 din 1 iunie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 91 din Legea nr. 302/2004 privind cooperarea judiciară internațională în materie penală	4-5	9-10
Decizia nr. 764 din 3 iunie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 60 alin. (4) și (5), precum și ale art. 91 alin. (2) din Legea nr. 567/2004 privind statutul personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea	5-7	10-11
Decizia nr. 770 din 3 iunie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 43 alin. (3) din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale		11-12
Decizia nr. 779 din 3 iunie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 26 alin. (1) și alin. (2) pct. 2 din Legea nr. 122/2006 privind azilul în România		13-14
Decizia nr. 793 din 3 iunie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004		14-15
Decizia nr. 802 din 3 iunie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 58 lit. q) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 109/2005 privind transporturile rutiere.....		
Decizia nr. 804 din 3 iunie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 15 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004		
Decizia nr. 805 din 3 iunie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 24 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004		

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 731

din 1 iunie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. I pct. 2 și 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 151/2008 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 15/2008 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 personalului din învățământ, precum și a celor ale art. 2 și 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2009 privind unele măsuri în domeniul salarizării personalului din sectorul bugetar

Ion Predescu	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Ingrid Alina Tudora	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. I pct. 2 și 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 151/2008 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 15/2008 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 personalului din învățământ, precum și a celor ale art. 2 și 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2009 privind unele măsuri în domeniul salarizării personalului din sectorul bugetar, excepție ridicată de Sindicatul Preuniversitar Sector 1, prin reprezentant legal — președinte Gheorghe Stancu, Sindicatul Învățământ București, prin reprezentant legal — președinte Simina Croitoru, Sindicatul Învățământ Sector 5, prin reprezentant legal — președinte prof. Maria Popa, Sindicatul Învățământului Preuniversitar Sector 3, prin reprezentant legal — președinte prof. Vasile Pistritu, precum și de către Sindicatul Independent din Învățământul Preuniversitar Sector 4, prin reprezentant legal — președinte prof. Maria Cornelia Becic, în numele membrilor de sindicat, în dosarele nr. 7.587/3/2009, nr. 2.323/3/2009, nr. 10.271/3/2009, nr. 2.352/3/2009, nr. 2.348/3/2009 și nr. 6.183/3/2009 ale Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea, din oficiu, pune în discuție problema conexării dosarelor nr. 7.890D/2009 — nr. 7.895D/2009, având în vedere obiectul acestora.

Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea acestor cauze.

Curtea, în temeiul art. 14 și al art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea dosarelor nr. 7.891D/2009 — nr. 7.895D/2009 la Dosarul nr. 7.890D/2009, care este primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca devenită inadmisibilă, ca urmare a abrogării reglementării criticate prin Legea-cadru nr. 330/2009.

CURTEA,

Prin încheierile din 11 mai 2009, pronunțate în dosarele nr. 7.587/3/2009 și nr. 2.323/3/2009, Încheierea din 28 mai 2009, pronunțată în Dosarul nr. 10.271/3/2009, precum și prin încheierile din 3 și 9 iunie 2009, pronunțate în dosarele nr. 2.352/3/2009, nr. 2.348/3/2009 și nr. 6.183/3/2009, **Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. I pct. 2 și 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 151/2008 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 15/2008 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 personalului din învățământ, precum și a celor ale art. 2 și 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2009 privind unele măsuri în domeniul salarizării personalului din sectorul bugetar**, excepție ridicată de Sindicatul Preuniversitar Sector 1, prin reprezentant legal — președinte Gheorghe Stancu, Sindicatul Învățământ București, prin reprezentant legal — președinte Simina Croitoru, Sindicatul Învățământ Sector 5, prin reprezentant legal — președinte prof. Maria Popa, Sindicatul Învățământului Preuniversitar Sector 3, prin reprezentant legal — președinte prof. Vasile Pistritu, precum și de către Sindicatul Independent din Învățământul Preuniversitar Sector 4, prin reprezentant legal — președinte prof. Maria Cornelia Becic, în numele membrilor de sindicat, cu ocazia soluționării unor acțiuni civile având ca obiect drepturi bănești.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia apreciază că, prin adoptarea acestor ordonanțe de urgență, Guvernul refuză să aplice o lege adoptată de Parlament, ceea ce încalcă prevederile constituționale ale art. 1 alin. (4) și (5), precum și ale art. 61 alin. (1). De asemenea, se arată că Guvernul a adoptat ordonanțele de urgență cu încălcarea exigențelor stabilite de art. 115 alin. (4) și (6) din Constituție, întrucât nu a indicat situația extraordinară care a stat la baza emiterii acesteia, nu a motivat corespunzător urgența acestei reglementări și a afectat drepturile constituționale ale personalului didactic, și anume dreptul la un nivel de trai decent și protecția socială a muncii. Totodată, se consideră a fi încălcate și prevederile art. 102 alin. (1) și (2), precum și ale art. 141 din Constituție, întrucât Guvernul nu a consultat Consiliul Economic și Social atunci când a adoptat aceste ordonanțe de urgență.

Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, apreciind că prevederile de lege criticate nu conțin în sine nicio reglementare de natură să încalce normele constituționale invocate.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate formulată este inadmisibilă și invocă în acest sens deciziile Curții Constituționale nr. 842/2009 și nr. 989/2009.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. I pct. 2 și 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 151/2008 privind modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 15/2008 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 personalului din învățământ, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 759 din 11 noiembrie 2008, precum și cele ale art. 2 și 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2009 privind unele măsuri în domeniul salarizării personalului din sectorul bugetar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 60 din 30 ianuarie 2009.

În susținerea neconstituționalității acestor prevederi legale, autorii excepției invocă încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 1 alin. (4) și (5) referitoare la statul român, art. 41 alin. (2) privind munca și protecția socială a muncii, art. 47 referitoare la nivelul de trai, art. 61 alin. (1) privind rolul Parlamentului, ale

art. 102 alin. (1) și (2) privind rolul Guvernului, ale art. 115 alin. (4) și (6) privind condițiile de adoptare a ordonanțelor de urgență, precum și pe cele ale art. 141 privind Consiliul Economic și Social.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că s-a pronunțat în numeroase rânduri asupra constituționalității acestor prevederi legale, în cauze în care motivele de neconstituționalitate, precum și textele din Legea fundamentală invocate ca fiind încălcate erau identice celor din prezenta cauză.

În acest sens, prin Decizia nr. 842 din 2 iunie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 464 din 6 iulie 2009, sau Decizia nr. 989 din 30 iunie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 531 din 31 iulie 2009, Curtea a constatat că prevederile de lege criticate sunt neconstituționale.

Totodată, Curtea observă că, ulterior sesizării instanței de contencios constituțional, Ordonanța Guvernului nr. 15/2008 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 personalului din învățământ, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 82 din 1 februarie 2008, aprobată cu modificări prin Legea nr. 221/2008, cu modificările și completările ulterioare, a fost abrogată prin art. 48 pct. 16 al cap. VI — Dispoziții finale din Legea-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 762 din 9 noiembrie 2009.

În aceste condiții, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 151/2008 și Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2009, ca acte normative modificatoare ale Ordonanței Guvernului nr. 15/2008, sunt și ele abrogate.

Față de această situație, având în vedere că abrogarea prevederilor legale ce constituie obiect al excepției de neconstituționalitate a intervenit ulterior sesizării Curții Constituționale, devin aplicabile dispozițiile art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 potrivit cărora instanța de contencios constituțional se pronunță asupra „*unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dintr-o lege sau dintr-o ordonanță în vigoare*”.

Pentru motivele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. I pct. 2 și 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 151/2008 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 15/2008 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 personalului din învățământ, precum și a celor ale art. 2 și 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2009 privind unele măsuri în domeniul salarizării personalului din sectorul bugetar, excepție ridicată de Sindicatul Preuniversitar Sector 1, prin reprezentant legal — președinte Gheorghe Stancu, Sindicatul Învățământ București, prin reprezentant legal — președinte Simina Croitoru, Sindicatul Învățământ Sector 5, prin reprezentant legal — președinte prof. Maria Popa, Sindicatul Învățământului Preuniversitar Sector 3, prin reprezentant legal — președinte prof. Vasile Pistritu, precum și de către Sindicatul Independent din Învățământul Preuniversitar Sector 4, prin reprezentant legal — președinte prof. Maria Cornelia Becic, în numele membrilor de sindicat, în dosarele nr. 7.587/3/2009, nr. 2.323/3/2009, nr. 10.271/3/2009, nr. 2.352/3/2009, nr. 2.348/3/2009 și nr. 6.183/3/2009 ale Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 1 iunie 2010.

PREȘEDINTE,
ION PREDESCU

Magistrat-asistent,
Ingrid Alina Tudora

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 733

din 1 iunie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 91 din Legea nr. 302/2004 privind cooperarea judiciară internațională în materie penală

Ion Predescu	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Marinela Mincă	— procuror
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 91 din Legea nr. 302/2004 privind cooperarea judiciară internațională în materie penală, excepție ridicată de Radu Stan în Dosarul nr. 259/36/2009 al Curții de Apel Constanța — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Autorul excepției a depus o cerere prin care solicită acordarea unui termen de judecată în vederea angajării unui apărător.

Reprezentantul Ministerului Public se opune cererii formulate.

Curtea, deliberând asupra cererii formulate, în temeiul art. 14 din Legea nr. 47/1992 și al art. 156 din Codul de procedură civilă, o respinge ca nefondată, motivat de împrejurarea că de la data sesizării instanței de contencios constituțional, respectiv 29 noiembrie 2009, și până în prezent a trecut un interval de timp suficient pentru pregătirea apărării.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 29 noiembrie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 259/36/2009, **Curtea de Apel Constanța — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 91 din Legea nr. 302/2004 privind cooperarea judiciară internațională în materie penală, excepție ridicată de Radu Stan în dosarul de mai sus.**

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile legale menționate încalcă dispozițiile constituționale ale art. 15, art. 16, art. 17, art. 19 alin. (2), art. 21 alin. (3), art. 23 alin. (1) și (2) și art. 24, deoarece textul criticat instituie doar 3 drepturi: și anume să fie informată cu privire la conținutul mandatului european de arestare, să fie asistată de un apărător ales sau numit din oficiu de instanță și, în cazul în care persoana arestată nu înțelege sau nu vorbește limba română, are dreptul la un interpret, gratuit, asigurat de instanță. Or, este evident că, în absența altor drepturi expres prevăzute, cetățenii români sunt privați de protecție în străinătate și nu au posibilitatea de a se apăra chiar dacă dețin probe certe din care să rezulte neimplicarea în faptele pentru care a fost emis mandatul de arestare. Totodată, mai arată autorul excepției, textul creează o situație de inegalitate în fața legii pentru persoane ce săvârșesc infracțiuni în afara teritoriului țării comparativ cu cei care comit fapte similare pe teritoriul României.

Curtea de Apel Constanța — Secția penală și pentru cauze penale cu minori și de familie opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este nefondată.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 91 din Legea nr. 302/2004 privind cooperarea judiciară internațională în materie penală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 594 din 1 iulie 2004, așa cum au fost modificate prin Legea nr. 224/2006 pentru modificarea și completarea Legii nr. 302/2004 privind cooperarea judiciară internațională în materie penală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 534 din 21 iunie 2006, care au următorul conținut: „(1) *Persoana arestată are dreptul să fie informată cu privire la conținutul mandatului european de arestare.*

(2) *Persoana arestată are dreptul să fie asistată de un apărător ales sau numit din oficiu de instanță.*

(3) *Persoana arestată care nu înțelege sau nu vorbește limba română are dreptul la interpret, asigurat gratuit de către instanță.*”

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că prin Decizia nr. 36 din 15 ianuarie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 103 din 11 februarie 2008, a respins ca nefondată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 91 alin. (1) din Legea nr. 302/2004, pentru considerentele acolo arătate, care își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Distinct de argumentele deciziei menționate mai sus, Curtea mai constată următoarele:

Critica autorului excepției pornește de la o premisă eronată potrivit căreia statul român trebuie să-i apere toate drepturile și libertățile consacrate de Constituție și de alte legi, inclusiv în situația în care prezervarea acestora se impune în străinătate. Or, o asemenea critică nu poate fi primită, deoarece nici Constituția României și nici vreo altă lege nu consacră dreptul la apărare juridică obligatorie pentru afaceri judiciare ce intră sub jurisdicția unor alte state. De altfel, un asemenea drept este prevăzut în legislația română numai expres și limitativ.

În plus, chiar cu prilejul soluționării unei excepții anterioare invocate **de același autor în aceeași cauză**, Curtea a statuat, prin Decizia nr. 1.193 din 24 septembrie 2009, că „autoritatea judecătorească română chemată să execute un mandat

europăean de arestare poate hotărî asupra predării, dar nu poate să se pronunțe cu privire la temeinicia măsurii preventive sau a hotărârii judecătorești pronunțate în statul solicitant. Contestarea temeiniciei acesteia, deci a hotărârii judecătorești pronunțate într-un stat membru al Uniunii Europene, se va face în statul în care s-a emis hotărârea respectivă, unde persoana solicitată va beneficia de toate garanțiile procesuale existente”.

Așa fiind, protecția invocată de autorul excepției „nu poate fi convertită într-o cauză de impunitate pentru faptele antisociale comise pe teritoriul unui stat străin, judecătorul român hotărând asupra arestării persoanei solicitate în temeiul legii numai după ce a verificat, în prealabil, dacă au fost respectate condițiile necesare referitoare la emiterea mandatului, și nicidecum nu se pronunță cu privire la temeinicia urmăririi sau condamnării dispuse de autoritatea străină ori asupra oportunității arestării. În caz contrar, s-ar aduce atingere principiului referitor la recunoașterea reciprocă a hotărârilor penale. Totodată, este de semnalat că nu poate fi pus semnul egalității între privarea de libertate dispusă ca urmare a emiterii unui mandat european de arestare și cea dispusă ca urmare a emiterii unui mandat de arestare preventivă emis de judecătorul român în condițiile Codului de procedură penală.

De asemenea, măsura arestării provizorii dispusă în vederea predării către un stat membru al Uniunii Europene constituie o măsură privativă de libertate temporară, în acord cu art. 23 alin. (2) din Constituția României, care satisface pe deplin

exigențele constituționale prevăzute de art. 21 și art. 24, partea având la îndemână toate garanțiile procesuale specifice unui proces echitabil, sens în care poate invoca unul din motivele de refuz al executării, are dreptul de a fi informat cu privire la conținutul mandatului european de arestare, are dreptul de a fi audiat și asistat de un apărător ales sau numit din oficiu, are dreptul la un interpret dacă nu înțelege ori nu vorbește limba română și are posibilitatea de a formula recurs împotriva hotărârii referitoare la arestare etc.”

În sfârșit, Curtea mai constată că, pentru a opri o eventuală privare de libertate dispusă se autoritățile judiciare române în executarea unui mandat european de arestare, partea interesată are deplina libertate de a se apăra și de a se prezenta în fața autorității emitente a mandatului. A porni de la premisa încălcării drepturilor și libertăților fundamentale de către un stat cu care România a încheiat acorduri reciproce de colaborare internațională reprezintă un abuz de drept. Simplul fapt că statul român a semnat un astfel de acord atestă și garantează protecția drepturilor și libertăților cetățenilor săi atunci când intră sub jurisdicția autorității contractante, Legea nr. 302/2004 vizând în ansamblul său forme de cooperare judiciară internațională în materie penală în limitele prevăzute de art. 3, în condiții de curtoazie internațională reciprocă, de confidențialitate și după principiul *non bis in idem*.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 91 din Legea nr. 302/2004 privind cooperarea judiciară internațională în materie penală, excepție ridicată de Radu Stan în Dosarul nr. 259/36/2009 al Curții de Apel Constanța — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 1 iunie 2010.

PREȘEDINTE,
ION PREDESCU

Magistrat-asistent,
Afrodita Laura Tutunaru

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 764

din 3 iunie 2010

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 60 alin. (4) și (5),
precum și ale art. 91 alin. (2) din Legea nr. 567/2004 privind statutul personalului auxiliar
de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea**

Augustin Zegrean	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Patricia Marilena Ionea	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 60 alin. (4) și (5), precum și ale art. 91 alin. (2) din Legea nr. 567/2004 privind statutul personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea, excepție ridicată din oficiu de Curtea de Apel Constanța — Secția civilă, minori și familie, litigiile de muncă și asigurări sociale în Dosarul nr. 10.458/118/2007.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca devenită inadmisibilă, arătând că textele de lege criticate au fost abrogate odată cu intrarea în vigoare a Legii-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 1 septembrie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 10.458/118/2007, **Curtea de Apel Constanța — Secția civilă, minori și familie, litigii de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 60 alin. (4) și (5), precum și ale art. 91 alin. (2) din Legea nr. 567/2004 privind statutul personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea**, excepție ridicată de instanța de judecată din oficiu într-o cauză ce are ca obiect drepturi salariale.

În motivarea excepției de neconstituționalitate instanța de judecată susține că prevederile art. 91 alin. (2) și art. 60 alin. (4) și (5) din Legea nr. 567/2004 sunt neconstituționale în raport cu dispozițiile art. 16 alin. (1) și art. 53 din Constituție, deoarece, prin menținerea salariilor de încadrare pentru grefierii dactilografi, reîncadrați ca grefieri, acest personal a primit salarii mai mici decât grefierii de ședință, deși prestau aceeași muncă.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Guvernul, invocând cele reținute de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 64 din 15 ianuarie 2009, consideră că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele de vedere solicitate cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 60 alin. (4) și (5), precum și ale art. 91 alin. (2) din Legea nr. 567/2004 privind statutul personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.197 din 14 decembrie 2004, modificată și completată prin Legea nr. 17/2006, publicată în Monitorul Oficial

al României, Partea I, nr. 48 din 19 ianuarie 2006, dispoziții care au următorul conținut:

Art. 60 alin. (4) și (5): „(4) Salarizarea personalului auxiliar de specialitate, a funcționarilor publici și a personalului contractual din cadrul instanțelor judecătorești, parchetelor de pe lângă acestea, precum și din cadrul Ministerului Justiției, Institutului Național al Magistraturii și Școlii Naționale de Grefieri se stabilește prin lege specială.

(5) Până la intrarea în vigoare a legii speciale de salarizare, rămân aplicabile în continuare dispozițiile legale referitoare la salarizarea personalului prevăzut la alin. (4).”;

Art. 91 alin. (2): „(2) Grefierii dactilografi ale căror posturi au fost transformate în posturi de grefieri urmează să fie salarizați corespunzător legii speciale de salarizare. Tehnicienii criminaliști din cadrul parchetelor sunt asimilați grefierilor.”

Autorul excepției susține că prevederile legale criticate sunt neconstituționale în raport cu următoarele texte din Constituție: art. 16 alin. (1) referitor la egalitatea în fața legii și art. 53 referitor la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți.

În esență, critica de neconstituționalitate constă în aceea că reglementările legale prevăd menținerea salariilor de încadrare pentru grefierii dactilografi reîncadrați ca grefieri.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că aspectele puse în discuție de Curtea de Apel Constanța — Secția civilă, minori și familie, litigii de muncă și asigurări sociale vizează mai degrabă probleme de interpretare a textelor de lege criticate și se referă strict la perioada tranzitorie a reglementării privind salarizarea personalului auxiliar din justiție, până la intrarea în vigoare a legii speciale la care se face trimitere. Aceste probleme au fost generate atât de conținutul inițial al art. 91 alin. (2) din Legea nr. 567/2004, prin care se arăta că se mențin salariile de încadrare ale grefierilor dactilografi ale căror posturi au fost transformate în posturi de grefieri, cât și de noua redactare a acestui text de lege, care nu mai face o referire expresă cu privire la reglementările referitoare la salarizare aplicabile până la intrarea în vigoare a legii speciale. În aceste condiții, au fost aplicate în continuare dispozițiile inițiale ale art. 91 alin. (2), discriminatorii, potrivit cărora persoane încadrate pe același post erau supuse unui regim diferențiat sub aspectul salarizării. Discriminarea apăsătoare cu atât mai evidentă cu cât, pentru viitor, legiuitorul prevedea o salarizare egală.

Curtea constată însă că în prezent nu mai este competentă să sancționeze textele de lege criticate din perspectiva pusă în discuție de autorul excepției. Astfel, observă că salarizarea personalului auxiliar de specialitate din cadrul instanțelor și parchetelor este în momentul de față reglementată prin dispozițiile Legii-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 762 din 9 noiembrie 2009, fără a se mai păstra diferența de tratament juridic criticată. Or, având în vedere prevederile art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, potrivit cărora instanța de contencios constituțional nu se poate pronunța decât asupra dispozițiilor dintr-o lege sau ordonanță în vigoare, reiese că excepția de neconstituționalitate a rămas fără obiect, devenind inadmisibilă.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 60 alin. (4) și (5), precum și ale art. 91 alin. (2) din Legea nr. 567/2004 privind statutul personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea, excepție ridicată din oficiu de Curtea de Apel Constanța — Secția civilă, minori și familie, litigii de muncă și asigurări sociale în Dosarul nr. 10.458/118/2007.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 3 iunie 2010.

PREȘEDINTE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 770

din 3 iunie 2010

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 43 alin. (3)
din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale**

Augustin Zegrean	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Patricia Marilena Ionea	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 43 alin. (3) din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, excepție ridicată de Bogdan Mircea în Dosarul nr. 3.743/107/2009 al Tribunalului Alba — Secția civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă, arătând că, în realitate, autorul excepției solicită modificarea dispozițiilor de lege criticate, ceea ce excedează competenței instanței de contencios constituțional.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 30 septembrie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 3.743/107/2009, **Tribunalul Alba — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 43 alin. (3) din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi**

de asigurări sociale. Excepția a fost ridicată de Bogdan Mircea cu prilejul soluționării unei contestații la decizia de pensionare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că art. 43 alin. (3) din Legea nr. 19/2000 prevede posibilitatea persoanelor care au realizat un stagiul de cotizare de cel puțin 15 ani în zona I de expunere la radiații sau de 17 ani în zona II de expunere la radiații de a beneficia de pensie pentru limită de vârstă, indiferent de vârstă. În situația sa, întrucât a realizat un stagiul de cotizare de 16 ani și o lună în zona II, nu se poate pensiona decât la vârsta legală prevăzută de lege pentru obținerea pensiei pentru limită de vârstă. Pentru acest motiv se consideră discriminat în raport cu persoanele care au lucrat 17 ani în aceleași condiții, dar care se pot pensiona la orice vârstă.

Tribunalul Alba — Secția civilă nu a comunicat opinia sa, deși aceasta a fost solicitată de către Curtea Constituțională prin Adresa nr. 3.729 din 24 martie 2010.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că textul de lege criticat este constituțional. În acest sens, arată că, potrivit dispozițiilor art. 47 alin. (2) din Constituție, legiuitorul este în drept ca, în reglementarea cadrului sistemului public de pensii, să stabilească criteriile și condițiile concrete în care asigurații pot beneficia de pensie, tipurile de pensii care pot fi acordate, regulile generale de acordare a acestora și regulile derogatorii

pentru situații deosebite, precum și modul de calcul al pensiilor. Pensia pentru persoanele care au lucrat în condiții deosebite de muncă este reglementată ca excepție de la regulile generale, avându-se în vedere situațiile speciale în care se află anumite categorii de persoane. Legiuitorul a instituit, în consecință, norme speciale referitoare la perioadele care se iau în calcul, stabilind durata minimă a stagiului de cotizare necesar în vederea ieșirii la pensie pentru limită de vârstă, fapt ce dă expresie principiului constituțional al egalității care nu are semnificația uniformității.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 43 alin. (3) din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 140 din 1 aprilie 2000, așa cum au fost modificate prin articolul unic pct. 13 din Legea nr. 338/2002 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 49/2001 privind modificarea și completarea Legii nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 446 din 25 iunie 2002.

Textul de lege criticat are următoarea redactare: „(3) *Asigurații care și-au desfășurat activitatea în locurile de muncă prevăzute la art. 20 lit. b) și care au realizat un stagiu de cotizare de cel puțin 15 ani în zona I de expunere la radiații sau de 17 ani în zona II de expunere la radiații beneficiază de pensie pentru limită de vârstă, indiferent de vârstă.*”

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 43 alin. (3) din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, excepție ridicată de Bogdan Mircea în Dosarul nr. 3.743/107/2009 al Tribunalului Alba — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 3 iunie 2010.

PREȘEDINTE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Autorul excepției consideră că textul de lege criticat este contrar următoarelor texte din Constituție: art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi și art. 47 privind dreptul la pensie.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, în esență, critica autorului excepției are în vedere diferența de tratament juridic pe care legiuitorul o instituie între persoanele care au realizat stagii de cotizare în aceleași condiții, respectiv desfășurând activități în zonele I și II de expunere la radiații, sub aspectul posibilității de a obține pensia pentru limită de vârstă. Este avut în vedere numărul de ani care constituie stagiul de cotizare în condițiile amintite, în funcție de care asiguratul poate beneficia sau nu de pensia pentru limită de vârstă, indiferent de vârstă.

Față de aceste susțineri, Curtea constată că, potrivit art. 47 alin. (2) din Constituție, dreptul la pensie este prevăzut de lege. Legiuitorul are, așadar, competența exclusivă de a stabili conținutul, limitele și condițiile acordării dreptului la pensie.

Subordonându-se acestor dispoziții constituționale, Legea nr. 19/2000 a înțeles să stabilească un regim deosebit pentru persoanele care au realizat stagiile de cotizare în condiții speciale, având în vedere faptul că sănătatea, dar și viața lor au fost supuse unor riscuri sporite pe durata desfășurării activității. Pentru a beneficia de acest tratament juridic deosebit, au fost instituite o serie de condiții, una dintre cele mai importante fiind cea a numărului de ani în care s-a realizat stagiul de cotizare în aceste condiții și pe care legiuitorul, dând expresie dispozițiilor art. 47 alin. (2) din Constituție, a apreciat-o ca justificând acordarea acestui beneficiu pentru această categorie de persoane.

Prin urmare, diferențele de tratament juridic care apar în funcție de întrunirea sau nu a acestor condiții sub aspectul acordării pensiei pentru limită de vârstă nu sunt contrare principiului egalității în drepturi. Astfel, așa cum în mod constant s-a reținut în jurisprudența Curții Constituționale, acest principiu nu presupune omogenitate, astfel că situații diferite justifică instituirea unui tratament juridic diferențiat.

Magistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 779

din 3 iunie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 26 alin. (1) și alin. (2) pct. 2 din Legea nr. 122/2006 privind azilul în România

Augustin Zegrean	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 26 alin. (1) și alin. (2) pct. 2 din Legea nr. 122/2006 privind azilul în România, excepție ridicată de Yan Junhao, prin reprezentant legal Chen Aimei, în Dosarul nr. 11.311/302/CV/2007 al Tribunalului București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Magistratul-asistent învederează Curții că partea Oficiului Român pentru Imigrări a transmis la dosar un punct de vedere asupra excepției de neconstituționalitate, prin care arată că, în opinia sa, textele de lege criticate sunt constituționale. Totodată, magistratul-asistent precizează că la dosar a fost depusă o declarație din care rezultă că minorul Yan Junhao a renunțat la cererea de azil.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public. Acesta pune concluzii de respingere a excepției ca neîntemeiată, invocând jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 22 iunie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 11.311/302/CV/2007, **Tribunalul București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 26 alin. (1) și alin. (2) pct. 2 din Legea nr. 122/2006 privind azilul în România.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Yan Junhao, prin reprezentant legal Chen Aimei, într-o cauză având ca obiect soluționarea plângerii formulate de aceasta împotriva hotărârii Oficiului Român pentru Imigrări de respingere a cererii de recunoaștere a statutului de refugiat.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că dispozițiile art. 26 alin. (1) și alin. (2) pct. 2 din Legea nr. 122/2006 sunt lipsite de precizie și claritate, neîndeplinind criteriul calității legii, în înțelesul dat de practica jurisprudențială a Curții Europene a Drepturilor Omului. Se arată că prevederile de lege criticate sunt prea „vagi și imprecise”, fiind neconstituționale, întrucât nu menționează explicit motivul protejării vieții de familie ca motiv de acordare a protecției subsidiare.

Tribunalul București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 26 alin. (1) și alin. (2) pct. 2 din Legea nr. 122/2006 privind azilul în România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 428 din 18 mai 2006, care au următorul conținut:

— Art. 26 alin. (1) și alin. (2) pct. 2 — *Protecția subsidiară:*

„(1) *Protecția subsidiară se poate acorda cetățeanului străin sau apatridului care nu îndeplinește condițiile pentru recunoașterea statutului de refugiat și cu privire la care există motive temeinice să se creadă că, în cazul returnării în țara de origine, respectiv în țara în care își avea reședința obișnuită, va fi expus unui risc serios, în sensul prevederilor alin. (2), și care nu poate sau, datorită acestui risc, nu dorește protecția acelei țări.*

(2) *Prin risc serios, în sensul alin. (1), se înțelege: [...]*

2. tortură, tratamente sau pedepse inumane ori degradante. [...]”

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, textul de lege criticat contravine dispozițiilor art. 26 alin. (1) din Constituție și celor ale art. 8 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, ambele referitoare la dreptul la viața intimă, familială și privată.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că a mai exercitat controlul de constituționalitate a dispozițiilor art. 26 alin. (1) și alin. (2) pct. 2 din Legea nr. 122/2006, prin prisma acelorași critici de neconstituționalitate ca și cele formulate în prezentul dosar și prin raportare la aceleași texte constituționale și convenționale. Dintre deciziile pronunțate în această materie pot fi amintite Decizia nr. 363 din 17 martie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 277 din 28 martie 2009, Decizia nr. 863 din 10 iulie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 590 din 6 august 2008, Decizia nr. 648 din 5 octombrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 971 din 5 decembrie 2006, și Decizia nr. 345 din 28 iunie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 775 din 25 august 2005.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să justifice reconsiderarea acestei jurisprudențe, soluția pronunțată cu acele prilejuri și argumentele pe care aceasta s-a bazat își mențin valabilitatea și în cauza de față.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 26 alin. (1) și alin. (2) pct. 2 din Legea nr. 122/2006 privind azilul în România, excepție ridicată de Yan Junhao, prin reprezentant legal Chen Aimei, în Dosarul nr. 11.311/302/CV/2007 al Tribunalului București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 3 iunie 2010.

PREȘEDINTE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 793

din 3 iunie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004

Augustin Zegrean	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, excepție ridicată de Ana Mocanu-Suciu în Dosarul nr. 2.139/85/2009 al Tribunalului Sibiu — Secția comercială și de contencios administrativ.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Magistratul-asistent învederează Curții că autoarea excepției a transmis la dosar o cerere prin care solicită judecarea cauzei în lipsa sa și admiterea excepției de neconstituționalitate.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public. Acesta pune concluzii de respingere a excepției ca neîntemeiată, invocând jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 9 decembrie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 2.139/85/2009, **Tribunalul Sibiu — Secția comercială și de contencios administrativ a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004**. Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Ana Mocanu-Suciu într-un litigiu de contencios administrativ având ca obiect soluționarea excepției de nelegalitate a unui act administrativ.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că textul de lege criticat este neconstituțional, întrucât persoana interesată nu poate invoca ilegalitatea actului normativ pe care se întemeiază actul individual, ceea ce dă naștere unei puteri discreționare excesive autorităților administrative, înfrângând astfel principiul legalității statuat prin art. 1 alin. (5) din Legea fundamentală. Precizează că, prin interzicerea implicită a controlului indirect având ca obiect acte administrative normative, accesul la justiție este restricționat, ca și dreptul de a se adresa instanței în condițiile art. 52 din Constituție. Se susține că, de vreme ce în art. 21 și 52 din Constituție nu se face distincție între natura normativă și individuală a actului atacat, nici legiuitorul nu este îndrituit să facă o asemenea distincție și să restrângă exercitarea dreptului persoanelor de a-și apăra interesele în fața instanțelor de judecată. Arată că, în forma actuală a dispoziției de lege criticate, este înlăturat un mijloc esențial de apărare a drepturilor persoanelor.

Tribunalul Sibiu — Secția comercială și de contencios administrativ consideră că modificările aduse art. 4 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004 prin Legea nr. 262/2007 restrâng obiectul excepției de nelegalitate la actul administrativ unilateral individual, lăsând neclarificată situația actului administrativ unilateral normativ, fără ca legiuitorul să fi explicat motivul pentru care a scos această categorie de acte administrative de sub incidența art. 4 din Legea nr. 554/2004. Conchide că se încalcă art. 21 și 52 din Constituție.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 4 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.154 din 7 decembrie 2004. Ca urmare a modificărilor survenite prin Legea nr. 262/2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 510 din 30 iulie 2007, textul de lege criticat are următorul cuprins:

— Art. 4 alin. (1): „*Legalitatea unui act administrativ unilateral cu caracter individual, indiferent de data emiterii acestuia, poate fi cercetată oricând în cadrul unui proces, pe cale de excepție, din oficiu sau la cererea părții interesate. În acest caz, instanța, constatând că de actul administrativ depinde soluționarea litigiului pe fond, sesizează, prin încheiere motivată, instanța de contencios administrativ competentă și suspendă cauza. Încheierea de sesizare a instanței de contencios administrativ nu este supusă niciunei căi de atac, iar încheierea prin care se respinge cererea de sesizare poate fi atacată odată cu fondul.*

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, excepție ridicată de Ana Mocanu-Suciu în Dosarul nr. 2.139/85/2009 al Tribunalului Sibiu — Secția comercială și de contencios administrativ.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 3 iunie 2010.

PREȘEDINTE,

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 802

din 3 iunie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 58 lit. q) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 109/2005 privind transporturile rutiere

Augustin Zegrean	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Claudia-Margareta Krupenschi	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 58 lit. q) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 109/2005 privind transporturile rutiere, excepție ridicată de Societatea Comercială „Tinioris Mar” — S.R.L. din Constanța în Dosarul nr. 7.293/212/2009 al Judecătoriei Constanța — Secția civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 147D/2010.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea dispune a se face apelul și în dosarele nr. 504—508D/2010, având ca obiect aceeași excepție de neconstituționalitate, ridicată de același autor în dosarele nr. 7.294/212/2009, nr. 7.266/212/2009, nr. 7.298/212/2009, nr. 7.264/212/2009 și nr. 7.263/212/2009 ale aceleiași instanțe de judecată.

Se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea, din oficiu, văzând identitatea de obiect a acestor cauze, pune în discuție problema conexării lor.

Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu admiterea excepției de conexitate a dosarelor menționate.

Curtea, în temeiul art. 14 și al art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea dosarelor nr. 504—508D/2010 la Dosarul nr. 147D/2010, care a fost primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

Prin încheierile din 8 decembrie 2009, respectiv din 19 ianuarie 2010, pronunțate în dosarele nr. 7.293/212/2009, nr. 7.294/212/2009, nr. 7.266/212/2009, nr. 7.298/212/2009, nr. 7.264/212/2009 și nr. 7.263/212/2009, **Judecătoria Constanța — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 58 lit. q) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 109/2005 privind transporturile rutiere.**

Excepțiile au fost ridicate de Societatea Comercială „Tinioris Mar” — S.R.L. din Constanța în cauze având ca obiect soluționarea unor plângeri contravenționale.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, având un conținut identic, autorul acesteia susține că textul de lege menționat îngrădește dreptul la liberă circulație în țară și în străinătate și libertatea economică, deoarece a fost sancționat în mod abuziv cu amendă contravențională pentru faptul că a rulat cu autovehiculul de transport persoane printr-o localitate intermediară, ce nu era menționată expres în licența de traseu, dar care era punctul de legătură dintre două localități pentru care deține licență.

Judecătoria Constanța — Secția civilă nu își exprimă opinia cu privire la temeinicia excepției de neconstituționalitate.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 58 lit. q) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 109/2005 privind transporturile rutiere, excepție ridicată de Societatea Comercială „Tinioris Mar” — S.R.L. din Constanța în dosarele nr. 7.293/212/2009, nr. 7.294/212/2009, nr. 7.266/212/2009, nr. 7.298/212/2009, nr. 7.264/212/2009 și nr. 7.263/212/2009 ale Judecătoria Constanța — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 3 iunie 2010.

PREȘEDINTE,

AUGUSTIN ZEGREAN

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 58 lit. q) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 109/2005 privind transporturile rutiere, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 655 din 22 iulie 2005, astfel cum au fost modificate prin art. I pct. 67 din Legea nr. 102/2006 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 109/2005 privind transporturile rutiere, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 398 din 9 mai 2006. Textul de lege criticat are următorul cuprins:

— Art. 58: „*Constituie contravenții următoarele fapte: [...]*

q) nerespectarea prevederilor licenței de traseu, ale autorizației de transport internațional sau ale graficului de circulație.”

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, textul de lege criticat contravine dispozițiilor art. 25 — *Libera circulație* și art. 45 — *Libertatea economică* din Legea fundamentală.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că susținerile autorului excepției sunt formulate prin prisma situației concrete în care acesta se află, situație dedusă, de altfel, judecătii instanței de drept comun.

Astfel, potrivit criticilor de neconstituționalitate, dispozițiile art. 58 lit. q) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 109/2005 privind transporturile rutiere contravin dreptului la liberă circulație și libertății economice deoarece autorul excepției a fost sancționat „în mod abuziv” cu amendă contravențională pentru faptul că a rulat cu autovehiculul de transport persoane printr-o localitate intermediară între cele două localități menționate expres în licența de traseu, dar care era punctul de legătură dintre acestea. Or, o astfel de motivare nu poate susține teza neconstituționalității unei norme legale, ci constituie aspecte de fapt, asupra cărora instanța judecătorească este competentă să se pronunțe, prin interpretarea și aplicarea legii la specificul cauzei deduse soluționării. Pretinsa contradicție dintre un text de lege și o prevedere din Constituție implică prezentarea unor argumente de drept, valabile independent de circumstanțele unei anumite spețe, în caz contrar excepția de neconstituționalitate fiind inadmisibilă.

Magistrat-asistent,

Claudia-Margareta Krupenschi

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 804

din 3 iunie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 15
din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004

Augustin Zegrean	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Claudia-Margareta Krupenschi	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 15 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, excepție ridicată de intimata-reclamantă Societatea Comercială „Lamdro” — S.A. București în Dosarul nr. 6.190/2/2008 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal răspunde autorul excepției, prin avocat Cristian Stănescu, cu împuternicire avocațială depusă la dosar, lipsind partea Agenția Națională pentru Administrare Fiscală, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Magistratul-asistent informează Curtea asupra faptului că partea lipsă a transmis la dosarul cauzei note scrise, prin care argumentează și solicită respingerea excepției de neconstituționalitate.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului autorului excepției. Acesta, reiterând cele menționate în motivarea scrisă, susține, în esență, admiterea excepției de neconstituționalitate, deoarece textul de lege criticat nu prevede criterii clare pentru suspendarea unui act administrativ, fiind încălcate astfel accesul liber la justiție și egalitatea părților și deschizându-se, totodată, calea unor abuzuri ale judecătorului.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate, indicând, în acest sens, exemple din jurisprudența în materie a Curții Constituționale, respectiv deciziile nr. 804/2007 și nr. 939/2006.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 3 decembrie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 6.190/2/2008, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 15 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004.**

Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de intimata-reclamantă Societatea Comercială „Lamdro” — S.A. București într-o cauză având ca obiect soluționarea cererii de suspendare a executării unui act administrativ.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul arată, în esență, că „dispozițiile legale criticate nu prevăd criterii clare pentru a determina situațiile în care suspendarea executării unui act administrativ unilateral poate fi dispusă de către instanță și, fiind lăsată la aprecierea judecătorului, există riscul erorii sau al abuzului, situație în care se creează o stare de pericol pentru persoana vătămată în ceea ce privește protecția recunoscută prin dispozițiile constituționale ale accesului liber la justiție și a unui proces echitabil”.

Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal, exprimându-și opinia asupra excepției, arată că textul criticat „nu privește un aspect de neconstituționalitate, ci o presupusă omisiune de reglementare de către legislativ. Or, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, „*Curtea Constituțională se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului*”.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

Guvernul, în punctul său de vedere, apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 15 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.154 din 7 decembrie 2004, astfel cum au fost modificate prin art. I pct. 21 din Legea nr. 262/2007 pentru modificarea și completarea Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 510 din 30 iulie 2007, care au următorul cuprins:

— Art. 15: „(1) *Suspendarea executării actului administrativ unilateral poate fi solicitată de reclamant, pentru motivele prevăzute la art. 14, și prin cererea adresată instanței competente pentru anularea, în tot sau în parte, a actului atacat. În acest caz, instanța poate dispune suspendarea actului administrativ atacat, până la soluționarea definitivă și irevocabilă a cauzei. Cererea de suspendare se poate formula o dată cu acțiunea principală sau printr-o acțiune separată, până la soluționarea acțiunii în fond.*

(2) *Dispozițiile art. 14 alin. (2)—(7) se aplică în mod corespunzător.*

(3) *Hotărârea dată cererii de suspendare este executorie de drept, iar introducerea recursului, potrivit art. 14 alin. (4), nu suspendă executarea.*

(4) *În ipoteza admiterii acțiunii de fond, măsura suspendării, dispusă în condițiile art. 14, se prelungește de drept până la soluționarea definitivă și irevocabilă a cauzei, chiar dacă reclamantul nu a solicitat suspendarea executării actului administrativ în temeiul alin. (1).”*

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, textul de lege criticat contravine următoarelor dispoziții din Legea fundamentală: art. 16 alin. (1) și (2), care prevede egalitatea

cetățenilor în fața legii și a autorităților publice și că nimeni nu este mai presus de lege; art. 21 alin. (3), care consacră dreptul părților la un proces echitabil, soluționat într-un termen rezonabil; art. 52 alin. (1) și (2) referitor la dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică și art. 124 alin. (2) potrivit căruia justiția este unică, imparțială și egală pentru toți.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea Constituțională constată că s-a mai pronunțat asupra prevederilor de lege criticate, prin raportare la aceleași texte constituționale și din perspectiva unor critici similare, prin Decizia nr. 750 din 12 mai 2009, publicată în Monitorul Oficial al

României, Partea I, nr. 467 din 7 iulie 2009, Decizia nr. 804 din 27 septembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 715 din 23 octombrie 2007. Prin aceste decizii, Curtea a reținut, pentru argumentele acolo expuse, că dispozițiile art. 15 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004 nu contravin normelor fundamentale invocate și în prezenta cauză.

În lipsa unor elemente noi, de natură a modifica jurisprudența Curții în materie, cele statuate în deciziile indicate își mențin valabilitatea și în acest dosar.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 15 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, excepție ridicată de intimata-reclamantă Societatea Comercială „Lamdro” — S.A. București în Dosarul nr. 6.190/2/2008 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 3 iunie 2010.

PREȘEDINTE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Claudia-Margareta Krupenschi

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 805

din 3 iunie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 24 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004

Augustin Zegrean	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 24 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, excepție ridicată de Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților în Dosarul nr. 20.783/3/2009 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal răspunde, pentru partea Dumitru Hagi, domnul avocat Eugen Sebastian Cudrici, membru al Baroului București. Se constată lipsa autorului excepției, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul apărătorului ales al părții Dumitru Hagi, care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată. În acest sens, arată că Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților invocă în mod abuziv imposibilitatea de a lua

cunoștință de dispozițiile hotărârilor judecătorești pronunțate împotriva sa ca justificare pentru refuzul de a le pune în executare.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției ca neîntemeiată, invocând jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 18 ianuarie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 20.783/3/2009, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 24 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004**. Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților într-un litigiu de contencios administrativ având ca obiect „sanctiune pentru neexecutare hotărâre”.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că necomunicarea hotărârilor pronunțate de instanțe în soluționarea recursurilor creează o situație defavorabilă pentru părțile care nu s-au putut prezenta la proces, în comparație cu părțile aflate în procedura de judecată

a fondului sau a apelului. Ca urmare a faptului că hotărârile instanței de recurs nu se comunică și nu se publică, se poate pierde termenul de introducere a cererii de contestație în anulare sau de revizuire. Precizează că, din cauza personalului insuficient, a solicitat judecata în lipsă în toate etapele procesuale. În aceste condiții, susține că se încalcă dispozițiile art. 21 din Carta Drepturilor Fundamentale a Uniunii Europene, care prevăd interzicerea oricărei forme de discriminare, enumerând exemplificativ și nu limitativ cele mai frecvente forme de discriminare.

Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul, în punctul său de vedere, consideră că excepția de neconstituționalitate invocată este neîntemeiată.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile apărătorului părții Dumitru Hagi, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție,

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 24 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, excepție ridicată de Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților în Dosarul nr. 20.783/3/2009 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 3 iunie 2010.

PREȘEDINTE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC
— Prețuri pentru anul 2010 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Număr de apariții anuale	Valoare (TVA 9% inclus) — lei		
			12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	900	1.200	330	120
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	100	1.500		140
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	200	2.250		200
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	500	430		40
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	6.000	1.720		160
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	240	1.600		150
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	48	540		50
8.	Colecția Legislația României	4	450	120	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	12	750		70

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC
— Prețuri pentru anul 2010 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	40	100	250	600	1.320	400	1.000	2.500	6.000	13.200
ExpertMO	90	230	580	1.390	3.060	900	2.250	5.630	13.510	29.720

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	50	130	330	790	1.740	500	1.250	3.130	7.510	16.520
ExpertMO	110	280	700	1.680	3.700	1.100	2.750	6.880	16.510	36.320

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica on-line comanda.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

